रत्ताति

रत्त ग्रीर्घनः, पुं, (रत्तं रत्तवर्णे भीर्घे अयमस्य। रत्ता, स्त्री, (रत्त+टाप्।) गुझा। (अस्याः कन्।) सर्लद्रवः। इति रत्नमाला॥ रत्तग्रङ्गिकं, क्री, विषम्। इति राजनिवयुटः॥ रत्तवं ज्ञं, की, (रत्तिमिति संज्ञास्य।) कुद्रुमम्। इति जिकाख्यीय:॥ (गुणादयोश्स कुद्भम-भ्रब्दे विज्ञयाः ॥)

रत्तसन्द्रिका, स्त्री, (रत्ताय रत्तपानाय सन्यक् द्रमतीति । द्रम्म + खुल्। टापि चत इत्वच ।) जलीका। इति राजनिध्यटः ॥

रत्तसन्धकं, क्वी, ("रत्तं सन्धेवेति रघुनाथः। रत्तान् सन्दीन् अकति गच्छति याप्नोतीति। कः। इति रायसुकुटभरतमिक्ककौ।") रक्त-कङारम्। तत्पर्यायः। इसकम् २। इत-सर: ।१।१०।३६॥

रत्तवरोवहं, की, (रतं वरीवहम्।)रत्त-पद्मम्। इत्यमर:। १।१०। ४१॥

रत्तमर्घपः, पुं. (रत्तवर्धः सर्घपः।) राजिका। इति राजनिषंग्टः॥

रत्तसचा, खी, (रत्तं सचते इति। सच्+ च्यच् + टाप्।) रक्ताम्बानः। इति राज-निर्घेष्टः ॥

रत्तमारं, क्री, (रत्तवर्ण: मारोव्यः।) रत्त-चन्दनम्। (यथास्य पर्याय:। "रत्तचल्नमाखातं रत्ताङ्गं चुदचल्नम्। तिलपर्यं रत्तमारं तत्प्रवालफलं स्ट्रतम् ॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्वकं प्रथमे भागे ॥) पत्तङ्गम्। इति राजनिर्घेष्टः ॥ (खस्य पर्यायो

यथा,-"पत्तकं रत्तसारच सुरकं रञ्जननया। पट्रञ्जनमाखातं पत्त्य कुचन्दनम्॥")

इति भावप्रकाशस्य पूर्वेखक प्रथमे भागे ॥) रत्तसार:, पुं, (रत्तः सारी यस्य।) अन्तदेतसः। रत्ताखिदर:। इति राजनिर्धेष्ट:॥ (अस पर्यायी यथा,—

"खिर्रो रत्तमारच गायची दन्तघावनः। कर्दिकी बालपत्रच बहुश्रस्यच यश्चिय: "" इति भावप्रकाशस्य पूर्वाखक प्रथमे भागे ॥ रत्ते वारी यस्ति। शीखतवारयुक्ते, ति। यथा, रृष्ट्रत्सं प्रितायाम् । ६८। ६०। "ताखोष्ठदक्तपासी जिज्ञाने चाक्तपायुकर-

चरगै:। रत्तीस्तु रत्तसारा बहुसुखवनितार्थपुत्रयुता:॥") रक्तसीमित्यकं, की, (रक्तवर्धं सीमन्यकम्।) रत्तकज्ञारम्। इति चटाधर: ॥

रत्तसाव:, पुं, (रत्तं सावयतीति। सु+धिच्+ ग्रच्।) वेतसाम्बः। इति चटाधरः॥ (रक्तस्य साव:।) रत्तपतनम्। (यथा, ब्रह्त्संहिता-

याम्। ८०। ३५। "कलहो नेर्ऋतभागे रत्तसावीश्य प्रस्त्रकीपस। अपराखेचमें कतं विन खते चर्मकारभयम्॥") रत्तरंसा, की, (रत्ता: वश्रीभूता: इंसा अव।) रामिनीविशेष:। इति इलायुध: ॥

पर्यायो यथा,-"रत्ता सा काकचिषी स्थात् काकाननी च काकादनी काकपीलु: भा स्त्रता काकवसरी॥" इति भावप्रकाप्रस्य पूर्व्यखर्के प्रथमे भागे ॥) लाचा। मञ्जिष्ठा। उद्काखी। इति राज-निर्घाट: ॥

रत्ताकार:,.पुं, (रत्तवर्णं खाकार: खवयवीव्ख।) प्रवाल:। इति राजनिर्घेग्ट:॥ (विशेषोव्स प्रवालप्रब्दे विज्ञेय: ॥)

रत्तातां. जी, (रत्तेन रत्तवर्णेन अत्तं न्यचितम्।) रक्तचन्दनम्। इति जटाधरः॥ भ्रोखित-मिश्रिते, त्रि॥

रताचः, पुं, (रत्ते लोहिते यदिगी यस। "अच्योरिदर्भनात्।" ५ । ८ । ७६ । इति अच्।) महिष:। पारावत:। चकोर:। क्रर:। इति मेरिनी। वे, ४४॥ सार्य:। इति राजनिषेग्टः ॥ (चब्दिविशेष: । यथा, हञ्चत्-संहितायाम्। 🗀 ५१।

"रत्ताचमन्दं किंघतं हतीयं यसिन् भयं दंख्जितं गदासा") रक्तवर्णच चुर्वेत्ते, ति। (यथा,रामायगे। 13812218

"क्यमिन्द्रीवर्धामो रक्ताचः प्रियद्रभ्नः। सुखभागी न दु:खार्ची प्रयितो सुवि राचव:॥" व्ययनु सदा लच्चीयुक्तो भवेत्। यथा, च्योति:-

"न श्रीस्य जित रक्ताचं नार्थः कनकपिङ्गलम्। न दीर्घनाडुमेश्रयं न सीखं प्रष्टसम्बन्॥")

रत्ताङ्गं, ज्ञी, (रत्तवर्णमञ्जमख।) विद्वमः। कुडुसम्। इति मेदिनी। गे, ४८॥ (रक्तचन्द-नम्। यथा, भावप्रकाशि पूर्वसा प्रे प्रथमे भागे। "रत्तचन्दनमाखातं रत्ताङ्गं चुद्रचन्दनम्। तिलपर्धे रत्तासारं तत्प्रवालपतं स्ट्रतम्॥")

रत्ताङ्गः, पुं, (रत्तमङ्गं यखा) मङ्गलयहः। कम्पिस:। इति मेरिनी। गे, ४०॥ (अख पर्यायो यथा, वेदासरतमालायाम्।

"किम्पिझकसुरक्ताङ्गो गुड्डारोचिनकेति सा॥" "कस्यित्रः कर्के ग्रचन्द्रो स्ताङ्गो रोचनो श्पिच॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्वक प्रथमभागे ।) प्रवात:। सत्व्य:। इति राजनिर्घेष्ट:॥ मक्लम्। इति भ्रव्हरतावली॥ (नागिविधेष:। यथा, महाभारते। १। ५०। १०।

"ऋषभी वेगवाज्ञागः पिक्डारकमञ्चाङ्ग्। रताङ्गः सर्वसारङ्गः सन्दृष्टः पटवासकौ ॥")

रत्ताङ्गी, स्त्री, (रत्ताङ्ग+ हीष्।) जीवन्ती। इति मेरिनी। मे, ४६॥ मञ्जिष्ठा। इति भाव-प्रकाश:॥

रक्तातिसारः, युं, (रक्तं स्रत्यन्तं सरत्यसात्। स + घम्।) शेगविशेषः। "तस्य संप्राप्तिमाइ। 'पित्तकतु यहात्यधं दयमञ्जाति पेतिने।

तद्याकायते श्रीभं रत्तातीचार उख्वयः । तस्य चिकित्सा। 'वस्रकतरत्वगादी दाङ्गिपलसम्भवा त्वक्। त्वग्युगलं पलमानं विपचेदराष्ट्रसमिते तीये। व्यष्टमभागं शोषं काथं मधुना पिवेत् पुरुष:। रत्तातिसारसुख्वणमतिप्रयितं नाष्ट्रयेत्रियतम् ॥ इति कुटजहाड़िमकाघ: ॥ * ॥

'गोदुग्धनवनीतन्तु मधुना सितया सह। की दंरताति वारे तु या हकं परमं महत्॥ इति नवनीतावले इ: ॥ * ॥

'पीतं मधुसितायुक्तं चन्दरं तक्ष्लाख्ना। रक्तातिसारजिदक्तिपत्तलड्दाइमेच्नुत्॥ चन्दनमत्र खेतम्। इति चन्दनकल्कः ॥" इति भावप्रकाशः॥ (तथा च। "यस्तु रक्तपुडविरेचने भोषदाइमतिरिचते। रत्तातिसार इति विज्ञेयो वैदीमेहासतिभि: धन्वनागरसुक्ता च वालकं वालविख्वकम्। वलानागवला चेति काथो रत्तातिसारियाम्। दाङ्भिष कपित्यच प्रधानम्बाम्बपस्ववान्। पिष्ट्रा देथा मस्तुयुक्ता रक्तातिसारवारणाः॥ गुड़ेन पक्षं दातयं विखंरत्तातिसारियो। मनुने मधुयुक्ता वा दक्षा रक्तातिसारहाः॥

वस्रवातिविषनागराभया पेषितच मधुमस्तुसंयुतम्। बेह एव मधुना च मानुष रक्तवाइमिति वार्यव्यपि॥

कुटजलक् च पाठा च विश्वं विल्वच धातकी। मधुना सहितं चूर्णे देवं रक्तातिसारहम्। इति रत्तातिसार:।" इति द्वारीते चिकित्-सितस्थाने हतीयेश्थाये॥)

रत्ताधारः, पुं, (रत्तस्याधारः।) चस्ने। इति राजनिष्यंट: ॥

रत्तापष्टं, की, (रत्तमपचन्तीति। चन्+ डः।) वोलम्। इति राजनिर्घेष्टः॥

रक्तापामार्गः, पुं, (रक्तवर्णः अपामार्गः।) रत्तवर्गापामार्गच्चपः। राष्ट्रा च्यापाङ् इति वङ्गभाषा। लाल चिर्चिरी इति हिन्दी भाषा। तत्पर्याय:। चुदापामार्गः २ बाघट्टकः ३ दुग्धिनिका ४ रक्तविट् ५ कल्यपिनका ६। व्यस्य गुवाः । भ्रीतत्वम् । कट्त्वम् । कपवात-व्रस्तक्षक्षविष्वाश्चिम्। संगाहित्म्। वान्ति-कारिलच। इति राजनियंग्टः॥ तत्प्रयाय-गुगा:। अथ आरक्तचिर्चिरा।

"रक्तोश्न्यो विश्वरो वृक्तपत्ती धामाग्रवीश्विष च। प्रवक्षपार्थीं केश्रपणीं कथिता कपिपिपाली । अपामार्गीर त्यो वातविष्ठभी कपलि हमः। क्च: पूर्वगुर्गेन्द्रन: कथिती गुरावेदिभि:॥ व्यपामार्गेषलं खादु रसे पाने च दुर्व्यम्। विष्टिम वातलं रूचं वालिपत्तप्रसादमम् ॥"

इति भावप्रकामः ।

रत्ताबरं, की, (रत्तं रक्षितमबरम्।) काषाय-वस्तम्। यथा,-